

gende Finanslovsforslag opførte Bevillinger. Det første angaar Frøken Krebs, Inspekticen ved den kvindelige Kunstskole. Udvalget foreslaar her at forhøje den hende givne Understøttelse med 200 Kr. Jeg takker for Udvalgets Tiltræden af Hovedsagen, mit Forslag om en Omordning af Kvindeskolen og dens Opgang i Kunstakademiet. At Udvalget har ønsket at beregne Pensionen for den tidligere Inspektice for Kvindekunstskolen paa den for hende bedste og gunstigst mulige Maade, kan jeg selvfølgelig kun tiltræde.

Det andet Forslag angaar Understøttelsen til Gehejmeraad Madvigs Døtre. Naar Ministeriet ikke havde foreslaaet den hidtil opførte Bevilling til Madvigs Døtre paa 2,000 Kr. nedsat i Anledning af den enes nu indtraadte Død, saa har dette, som allerede delvis oplyst af den ærede Ordfører, sin Grund i en — lad mig sige — Tradition i Kultusministeriet, hvorefter Aftalen i sin Tid mellem Finansudvalget og Ministeriet skal være gaaet ud paa, at denne Bevilling skulde være løbende, saa længe overhovedet nogen Datter af Madvig levede. Denne Bevilling er jo i det hele eksceptionel. Den er eksceptionel ved sin Størrelse og ogsaa eksceptionel deri, at den blev given, uden at der forelaa nogen Ansøgning fra de paagældende om en saadan Understøttelse. En direkte Paaavisning fra Motiveringen af det i sin Tid stillede Forslag og af Rigtigheden af den Opfattelse, at de 2,000 Kr. skulde være stadig gældende indtil den sidstes Død, har ikke kunnet opdrives. Skrivelsen begynder med en Henviisning til en mundtlig Forhandling mellem Udvalget og Ministeren. Men der er Udtryk, der, saaledes som det ogsaa er fremhævet af den ærede Ordfører, tale for denne Opfattelse, ligesom ogsaa den Form, hvorunder Bevillingen staar opført paa Finansloven, kunde tale derfor. Men det er altsaa en Opfattelse af den tidligere eventuelle Mening, som ikke kan dokumenteres, og som heller ikke den efterlevende Datter paa nogen Maade gør Krav paa at se opretholdt. Jeg har derfor kun at takke for, at man ikke har halveret Beløbet, saaledes som det laa nærmest for, naar man opfattede Bevillingen som i sin Tid given med 1,000 Kr. til hver af Døtrene, men at man paa min Anbefaling vedblivende har ladet Bevillingen til Madvigs Døtre — nu Datter — have den særlig rundelige Karakter, hvorved man i sin Tid vilde udtrykke sin Anerkendelse af

den berømte Videnskabsmands Gerning og Betydning for vort Samfund.

Den foreslaaede Lønforhøjelse for de to Gymnastikassistenter hos Gymnastikinspektøren har Udvalget ikke ment at kunne tiltræde, men Udvalget henviser jo samtidig til, at det er villigt til at forhøje det nu givne Honorar for hver Skole, der inspiceres — jeg antager, det er for Skoler paa Landet — til 12 Kr. pr. Inspektion. Det vil jo saa paa den Maade kunne ordnes lige saa gunstigt som efter det af mig foreslaaede.

Der er af Udvalget stillet et Ændringsforslag om, at Bevillingen til Tonedannelseskursus skal udgaa. Naa, ja, den er jo begæret en Gang før og blev den Gang begravet. Nu er der altsaa yderligere slaaet en Pæl igennem den, og saa maa vi jo lade det Tonedannelseskursus bortfalde.

Til § 26 stiller Udvalget nogle Ændringsforslag til Finanslovsforslaget, hvorved mange af de Tilskud til Udgivelse af Værker og deslige, som findes paa § 26, for saa vidt angaar Kultusministeriets Part heraf, skulle udgaa. De angaar Dr. Lehmanns Skolebibel, fremdeles Sillesens Vægekort, Tilskuddet til en Bog om Etatsraad Dahlerups Gerning og Tilskud til et nyt filologisk Tidsskrift. Ja, det er jo saaledes med den Slags Tilskud, at der stadig foreligger en Mængde Ansøgninger for Kultusministeriet. En Del af dem bliver tilbage i Soldet, medens nogle slippe igennem, og det er saa Finansudvalgets Sag yderligere at sigte dem, der ere komne saa vidt, at de ere præsenterede for dette. Det vil jo altid i høj Grad blive en Smagssag, hvor mange og hvad der skal støttes.

Hvad f. Eks. Sillesens Vægekort angaar, sagde jo den ærede Ordfører, at da Udvalget saa det, tiltalte det dem ikke, og der er selvfølgelig heller intet Menneske, som kan paavise eller sige, om det nu ogsaa har set saaledes ud her i Landet paa Bronzealderens Tid, som det er fremstillet paa dette Vægekort.

Derimod tillægger jeg Nægtelsen af Forslaget om at købe afdøde Biskop Fr. Nielsens Bibliotek noget større Vægt. Jeg har efter Betænkninger fra de to Overbibliotekarere faaet det Indtryk, at det i Virkeligheden er en fortrinlig Samling, der her foreligger, ligesom de samme Overbibliotekarere i deres Betænkninger gøre gældende, at Prisen, der er forlangt derfor, er passende. Jeg tror, det vilde være